

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۸/۱۹

دوکتور محمد عثمان تره کی

پاکستان از ما چه میخواهد ؟

درین تازگی ها به نوشته بناغلو نیاز محمد نیاز و محمد غیاث یار برخوردارم که از مضمونی که چندی قبل زیر عنوان « آیا طالب افزار عمق ستراتیژیک پاکستان است ؟ » نوشته بودم برداشت کاملاً معکوس از آنچه میباید میکردند، نموده اند.

اینکه در بازار مکاره سیاست افغانستان سر و کله این دو منتقد محترم از گریبان کدام شبکه بیرون شده است مهم نیست. آنچه اهمیت دارد اینست که هر دو از موضع مخالفت با مداخلات آی اس آی پاکستان در افغانستان مطالب حساسیت برانگیزی را مطرح کرده اند که ازان نمیتوان سطحی و با سکوت گذشت.

تبصره منتقدین جنبه اخباری دارد که روی مطالب مطرح دران بار ها نوشته ام. آنچه ذیلاً میخوانید تاکید به بیانات قبلی به عبارات ساده تر برای رفع اشکال تفهیم برای آقایان نیاز و یار است. پرداختن به جزئیات فرمایشات آقایان گپ را طولانی میسازد. بناً به تمرکز روی عمومیات اکتفا میشود.

* * *

در رابطه به مناسبات افغانستان با پاکستان باید به چند نکته توجه کرد :

۱- طی چهل سال اخیر در تجاوزات مکرر خارجی در افغانستان، پاکستان مستقیم یا غیر مستقیم دخیل شناخته میشود. بناً داعیه صلح و امنیت در افغانستان با موضعگیری های همه جوانب مداخله گر از جمله پاکستان گره خورده است.

۲- نوعیت مداخله پاکستان با مداخله شوروی سابق و امریکا یکسان نیست: دو ابر قدرت با لشکر خود افغانستان را اشغال کردند. پاکستان اشغال افغانستان را تهدید به امنیت خود تلقی کرد و با استفاده از احساس آزادیخواهی و جذبۀ جهاد افغان ها در عقب مقاومت مسلح قرار گرفت.

۳- مقاومت مسلح برای دفع اشغال گروهی بیگانگان حق دارد که از هندو، گیر و مسلمان کمک دریافت کند. این کمک صرفاً در حالت جنگ در شرایطی که طرف مقابل نیز به حمایت خارجی متکی است، توجیه پذیر است. در حالت صلح که لشکر خارجی افغانستان را ترک کند و برادری و برابری میان افغان ها جای تقابل و دشمنی را بگیرد، ضرورت دریافت کمک از خارج برای طرفین جنگ منتفی است. با کسانیکه از ارتباطات دوران جنگ با حلقات خارجی در زمان صلح بر ضد منافع افغانستان سوء استفاده کنند، به عنوان جاسوس و خائن ملی برخورد میشود.

۴- درین هیچ شکی وجود ندارد که چه در زمان تجاوز شوروی و چه امروز، پاکستان در تلاش استقرار یک حکومت دوست در افغانستان است که اگر از داعیه خط دیورند نمیگذرد، لااقل در منازعه هند و پاکستان بیطرف بماند.

پاکستان برای اعمال نفوذ در انکشاف آینده سیاسی افغانستان به طالبان امید لرزان و نامطمئن بسته است : اگر جذبات اسلامی طالبان را به سوی پاکستان میکشاند، برخلاف احساسات وطنی و ملی آنها را در فاصله دور از مقاصد هژمونیستی پاکستان قرار میدهد.

۵- پاکستان و حلقات مذهبی آنکشور در اعمال نفوذ آینده در افغانستان روی احساسات مذهبی طالبان حساب میکنند. احیای امارت اسلامی، داعیه مشترک طالبان و آی اس آی پاکستان است. اینکه این داعیه در برخورد ناسیونالیزم و گرایش های جمهوری طلبی تا چه حدی تاب مقاومت خواهد آورد. آینده پاسخ خواهد داد.

۶ - اگر طالبان در شرایط جنگی و کمک لوژستیک پاکستان بر ضد آنکشور مثلاً در موضوع کشمیر (آنطوریکه منتقدین به آن اشاره کرده اند) موضع بگیرند، قوت الظهر خود را از دست میدهند و شکست آنها در نبرد تسریع میشود. به بیانات تشریفاتی دوره جنگ نباید به مثابه موقف استوار ایام صلح و مسئولیت پذیری آینده نگاه کرد.

۶- پاکستان در همکاری همه جانبه بخصوص استخباراتی با قوای مهاجم و سوء استفاده از بیچارگی افغان ها در فقدان یک حکومت مسئول و دارای پوتانسیل دفاعی، حد اعظمی استفاده را به مقصد تصرف اراضی افغانستان

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکی په خیر و لولی

نموده است. حکومت های دست نشانده خارجی برای حفاظت خود از آسیب های پاکستان و دادن رشوه به آنگشور به قصد استتکاف از حمایت طالبان، زمینه پیشروی آنگشور را در قلمرو افغانستان مساعد ساخته اند. جنرال های پاکستان در ۲۰ سال اخیر آگاهانه یا نا آگاهانه از طریق همکاری در ادامه جنگ در افغانستان با امریکا و متحدین، حملات راکتی، برخورد های نظامی دو طرف خط دیورند، تمدید یک جانبه سیم خاردار بالای خط، پیشروی در قلمرو افغانستان و بالاخره انسداد راه تجارتي، تخم خصومت را در کشور همسایه خود که متوقع دوستی از آن است، افشانده است.

پاکستان ازین نگران است که در آینده با تأمین صلح و قرار گرفتن طالبان در مسیر سیلاب خروشان احساسات وطنی و ملی و ضد پاکستانی مولود سیاست های غلط آنگشور، یک افغانستان نه چندان دوست را در کنار خود داشته باشد. ۷- تا زمانیکه حضور نظامی خارجی در افغانستان ادامه دارد و داعیه مشترک ضد اشغال خارجی طالبان را با پاکستان پیوند میدهد، افغانستان باید توقع بی جای خیر را از پاکستان و امید واهی به زمین گذاشتن اسلحه را از سوی طالبان نداشته باشد.

طالبان با درک و اقعینانه از اوضاع جنگی توطئه های متواتر اداره کابل را که به مقصد برهم زدن مناسبات طالبان و پاکستان سازماندهی شده دفع کرده است.

ریال پولتیک ایجاب میکند که افغانستان علی الرغم متحمل شدن بسا خسارات از سوی پاکستان با کشور همجوار مناسبات دوستانه داشته باشد. فضای صلح آینده موقع مناسبی را فراهم مینماید که پاکستان از طریق جبران اشتباهات گذشته در برخورد به قضیه افغانستان، زمینه مستحکم و پایدار دوستی میان دو کشور را فراهم بسازد. موافقتنامه طالبان با امریکا بهترین زمینه تأمین صلح را فراهم آورده است.

ایجاد مانع در تطبیق مفاد موافقتنامه به معنی دوام جنگ با همه ویرانی ها و خونریزی های ناشی از آن است. با تطبیق موافقتنامه، جنگ قسماً پایان می پذیرد. طالبان از کنترل بیرونی نجات میابند. مجموع قلمرو افغانستان زیر پوشش اورگان های اصلاح شده امنیتی که مخالفین مسلح در آن سهم متناسب به قربانی های خود برای آزادی خواهند داشت، قرار میگیرد.

حکومت موقتی بر خروج نیرو های خارجی در طول چارده ماه آینده نظارت قائم میکند و خود سری های امریکا و متحدین را در چوکات یک موافقتنامه جدید مهار مینماید.

« پایان »